

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 95)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ἰανουάριος 2019

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ὁρωποῦ κ. Κυρίλλου

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, Ἔνας ἀκόμη χρόνος τελείωσε καὶ ἕνας ἄλλος ἀρχίζει. Αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ λέμε ὅτι ὁ χρόνος «κυλᾷ» καὶ «φεύγει», χωρὶς ποτὲ νὰ προσδιορίζουμε τί εἶδους «πρᾶγμα» εἶναι αὐτὸ πὸν κυλᾷ καὶ φεύγει ἀσταμάτητα. Ἀναμφίβολα, ὁ «χρόνος» ἀποτελεῖ τὸ πιὸ σκοτεινὸ καὶ ἄπιαστο ἀντικείμενο τῆς ἀνθρώπινης σκέψης. Πρόκειται γιὰ κάτι πὸν ὑπάρχει «πραγματικά;» Ἦ, ἀντίθετα, εἶναι ἕνας βολικὸς τρόπος νὰ «μετρᾶμε» ὅ,τι συνεχῶς μεταβάλλεται καὶ παρέρχεται γύρω ἀπὸ ἐμᾶς καὶ μέσα μας; Πρωτοχρονιὰ σήμερα καὶ ἐμεῖς πάλι μπροστὰ σὲ αὐτὸ τὸ μυστήριο τοῦ χρόνου καὶ

τῆς ζωῆς. Τί εἶναι ἄραγε ἡ ζωὴ μας μέσα στὸν χρόνο; «Ὅναρ ἐστὶν οὐχ ἰστάμενον», ὄνειρο εἶναι φευγαλέο ἀναφέρει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. «Φάσμα τι μὴ κρατούμενον», κάποιο φαινόμενο παροδικό· «πτῆσις ὀρνέου παρερχομένου», πέταγμα πουλιοῦ πὸν φεύγει· «ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα», πλοῖο

πὸν δὲν ἀφήνει ἴχνος στὴν θάλασσα· «κόνις, ἀτμίς, ἔωθινὴ δροσός», σκόνη, σταλαγματιὰ ὑδρατμοῦ, πρωινὴ δροσιά· «ἄνθος καιρῷ φυτόμενον καὶ καιρῷ λυόμενον», λουλούδι πὸν φυτρώνει μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ τὸν καιρὸ μαραίνεται. Ὅλα αὐτά, λοιπόν, καταδεικνύουν ὅτι δὲν εἴμαστε καθηλωμένοι σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο, ἀλλὰ διερχόμενοι. Δὲν εἴμαστε μόνο πολῖτες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ «ὀδίτες» τοῦ οὐρανοῦ, πὸν ὀδεύουν σὲ ἕναν προορισμό, σὲ ἕνα σκοπὸ, δηλαδὴ στὴν τελείωση, στὴν ὀλοκλήρωση. Ὅμως ἐμεῖς, καθῶς συνειδητοποιοῦμε ὅτι ἐρχόμαστε καὶ φεύγουμε, μελαγχολοῦμε. Μέσα στὴν ἐγκόσμια αἰχμαλωσία μας ξεχνά-

με ὅτι παροδικότητα καὶ θνητότητα δὲν εἶναι ἕνα ἐλάττωμα τῆς φύσης μας, ὥστε νὰ θλιβόμαστε. Οὔτε πολὺ περισσότερο ἕνα λάθος τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἀπελπίζομαστε. Παροδικότητα καὶ θνητότητα εἶναι πρόνοια τῆς φύσης μας, γιὰ νὰ ἐξελισσόμαστε, γιὰ νὰ μὴ μένουμε στάσιμοι. Εἶναι εὐεργεσία τοῦ Θεοῦ, γιὰ

νά πορευόμαστε. Γιὰ νὰ γεμίξει ἡ ὑπαρξὴ μας ἀπὸ ἕναν πλοῦτο ἐμπειριῶν καὶ βιωμάτων, ὥστε μέσα ἀπὸ τὸ διερχόμενο παρὸν μας νὰ βλέπουμε τὸ αἰώνιο παρὸν τοῦ Θεοῦ. Ἔνας καινούργιος χρόνος ἀρχίζει σήμερα, ἔστω στὶς σελίδες τοῦ ἡμερολογίου μας· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐδῶ. Ἀπλώνει τὸ χέρι Του καὶ ζητᾷ τὸ δικό μας νὰ πορευθοῦμε μαζί Του. Ἄς διώξουμε ἀγωνίες καὶ φόβους καὶ ἄς Τὸν ἀκολουθήσουμε.

Καλὴ καὶ εὐλογημένη Χρονιά.

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὡρωποῦ Κύριλλος

Ο ΗΡΩΑΣ!!! ΠΟΥ ΘΥΣΙΑΣΕ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΠΑΙΔΙΑ, ΓΟΝΕΙΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ 1822

Χριστούγεννα τοῦ 1822. Δέκα χιλιάδες Τούρκοι, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Ὁμέρ Βρυώνη καὶ Κιουταχὴ πολιορκοῦν τὸ Μεσολόγγι καὶ ἀποφασίζουν νὰ διεξά-

γουν μία νυχτερινὴ ἐπίθεση. Σχεδίασαν μάλιστα νὰ ἐπιτεθοῦν παραμονὴ Χριστουγέννων, ὅταν ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ βρίσκονταν στὴν Ἐκκλησία. Ὁ σωτήρας τῶν Μεσολογγιτῶν ἦταν ὁ Γιάννης Γούναρης. ἦταν κυνηγὸς τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη καὶ ἀκολουθοῦσε ὑποχρεωτικὰ τὸν τουρκικὸ στρατό, γιατί κρατοῦσαν ὁμήρους ὅλη τὴν οἰκογένειά του στὴν Ἄρτα. Ὁ Γούναρης γνώριζε γιὰ τὴ νυχτερινὴ ἐπίθεση, ἀλλὰ ἂν τολμοῦ-

σε νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς Μεσολογγίτες, θὰ καταδίκαιζε σὲ θάνατο τὴ γυναίκα καὶ τὰ παιδιά του. Δὲ δίστασε οὔτε στιγμή. Ἐξέφυγε ἀπὸ τὸ τουρκικὸ στρατόπεδο, λέγοντας πὼς πῆγαινε γιὰ κυνήγι καὶ ἐνημέρωσε τοὺς πολιορκημένους. Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν Μεσολογγιτῶν, προέβλεψε σωστὰ ὅτι οἱ Τούρκοι θὰ ἐπιτίθονταν ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ τείχους ποῦ ἦταν πῖδ ἀδύναμη. Ἐνίσχυσαν, λοιπόν, ἐκεῖνο τὸ τμῆμα καὶ ἐτοιμάστηκαν γιὰ τὴ μάχη. Εἶχαν πεῖ μάλιστα σὲ ὄσους δὲν πολεμοῦσαν, νὰ πᾶνε στὶς ἐκκλησίες καὶ

νὰ κάνουν φασαρία, γιὰ νὰ νομίσουν οἱ Τούρκοι ὅτι ὁ κόσμος γιορτάζει. Ὁκακόσοι Τουρκαλβανοὶ ἐπιτέθηκαν στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Μεσολογγίου καὶ βρῆκαν σθεναρὴ ἀντίσταση. Οἱ ἀπώλειες τῶν Μεσολογγιτῶν ἦταν ἐλάχιστες, ἐνῶ οἱ ἀπώλειες τῶν Τούρκων ξεπερνοῦσαν τὶς 500. Λίγες μέρες

Ἡ Προτομὴ τοῦ ἥρωα Γιάννη Γούναρη

μετὰ τὴν ἥττα, οἱ Ὄθωμανοὶ λύνουν τὴν πολιορκία καθὼς τὸ ἠθικὸ τοῦ στρατεύματος ἔχει ἐξανεμιστεῖ, οἱ προμήθειες τελειώνουν καὶ πληροφορίες ἔρχονται ἀπὸ παντοῦ γιὰ Ἕλληνικὰ σώματα ποῦ καταφθάνουν γιὰ νὰ τοὺς χτυπήσουν ἀπὸ τὰ μετόπισθεν. Τὴν νύχτα τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς ὁ Ὄθωμανικὸς στρατὸς ἀναχωρεῖ. Λίγοι θὰ φτάσουν στὴν Ἄρτα, ἀποδεκατισμένοι... (Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

Στὰ χρόνια πὸν ἦταν Βασιλιάς ὁ Κωνσταντῖνος Ζ΄ ὁ Πορφυρογέννητος (913-959), υἱὸς τοῦ Λέοντα, στάλθηκε ἕνας αὐτοκρατορικὸς διοικητὴς στὶς ἀνατολικὲς ἐπαρχίες καὶ πῆγε στὸ Μοναστήρι πὸν ἦταν ἐκεῖ, γιὰ νὰ εἰσπράξει τοὺς φόρους πὸν ὄφειλαν στὸ δημόσιο. Βγῆκε ὁ Ἠγούμενος μαζί με τοὺς μοναχοὺς νὰ προὔπανθήσουν καὶ ἀφοῦ ἀλληλοασπάστηκαν, κάθισαν στὴν αὐλή, ὅπου ὑπῆρχαν δέντρα γεμάτα καρπούς. Τὴν ὥρα πὸν συζητοῦσαν, ἐφανίσθησαν ὄρνεα καὶ ἔσπαζαν κλαδιὰ ἀπὸ τὰ δέντρα, τὰ ἄρπαζαν μαζί με τοὺς καρπούς καὶ ἔφευγαν πετώντας γρήγορα. Ὁ διοικητὴς ρώτησε με περιέργεια τοὺς μοναχοὺς – Πῶς δὲν τρῶνε τὰ ὄρνεα τοὺς καρπούς, ἀλλὰ τοὺς παίρνουν μαζί με τὰ κλαδιὰ; –Σήμερα συμπληρώθηκαν ἑνδεκα χρόνια ἀπὸ

τότε πὸν κατὰ διαστήματα κάνουν ἔτσι τὰ ὄρνεα, ἀπάντησαν οἱ μοναχοί. Κι' ἐμεῖς ἀποροῦμε, τί ἄραγε σημαίνει αὐτό. Ἐνῶ μιλοῦσαν, ἐφανίστηκε ἕνα κοράκι καὶ ἄρπαξε κι' αὐτὸ ἕνα κλαδιὸ γεμάτο καρπούς. Ὁ διοικητὴς σηκώθηκε καὶ κάλεσε τοὺς μοναχοὺς νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Τὸ κοράκι πέταξε ψηλά, ἤσυχα, κρατώντας τὸ κλαδιὸ, ἀπλώνοντας τὰ φτερά του καὶ αἰωρούμενο. Καθὼς ὁ διοικητὴς με τοὺς μοναχοὺς ἀνέβαιναν τὸ βουνὸ καὶ τὸ πλησίαζαν, τὸ πουλι κατέβηκε σ' ἕνα φαράγγι καί, ἀφοῦ ἄφησε ἐκεῖ

τὸ κλαδιὸ με τοὺς καρπούς πὸν κρατοῦσε, ἀνέβηκε χωρὶς νὰ βαστᾷ τίποτα καὶ ἀπομακρύνθηκε κρῶζοντας. Οἱ μοναχοὶ καὶ ὁ διοικητὴς ἔρριξαν πέτρες στὴν χαράδρα καὶ ἄκουσαν φωνές. –Ἄν εἴστε Χριστιανοί, μὴ μᾶς σκοτώνετε. Ρίξτε μας τρία ἐνδύματα, νὰ καλύψουμε τὴν γύμνια μας. Οἱ μοναχοὶ ἔβγαλαν τὰ ράσα τους, τὰ τύλιξαν σὲ πέτρες καὶ τὰ ἔρριξαν. Μετὰ ἀκολουθώντας ἕνα μικρὸ, δύσβατο μονοπάτι κατέβηκαν στὴν χαράδρα καὶ συνάντησαν τρεῖς γυναῖκες, πὸν ἔπесαν στὰ

γόνατα καὶ τοὺς προσκύνησαν. Λίγο ἀργότερα ἄκουσαν τὴν ἱστορία τους. Ἡ μία καταγόταν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, εἶχε μείνει νέα χήρα –μόλις 22 ἐτῶν– καὶ κάποιος ἀξιωματοῦχος θέλησε νὰ τὴν ἄρπάξει με τὴ βία. Ἐστειλε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ τὴν πάρουν, ἐκείνη ὅμως

τοὺς ἀντιμετώπισε ὅπως ἔπρεπε καὶ ἔφυγαν ἄπρακτοι. Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὅμως ἐπέστρεψαν καὶ τὴν πῆξαν νὰ πάει μαζί τους. –Μήπως κύριοί μου, κι' ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἔλθω πρὸς τὸν ἐνδοξώτατο κύριό σας, τοὺς εἶπε χαμογελώντας ἡ γυναῖκα. Ὅμως ἔχω μία δύσκολη ἀρρώστια, τὴν ὁποία θεραπεύω. Κάντε ὑπομονὴ καὶ μόλις θεραπευθῶ θὰ ἔρθω πρόθυμα σ' αὐτόν. Ὅπως νομίζω, μέσα σὲ σαράντα ἡμέρες θὰ γίνω καλά. Κατάφερε κι' αὐτὴ τὴν φορὰ νὰ τοὺς διώξει. Ἀμέσως μετὰ, ἀπελευθέρωσε ὅλους τοὺς δούλους της, ἀφοῦ τοὺς ἔ-

δωσε κληροδοτήματα. Μοίρασε όλη την κινητή περιουσία της σὲ χήρες, σὲ ὄρφανὰ καὶ φτωχοὺς. Ἔτσι, ἀφοῦ ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ ὅλη την περιουσία της, πῆρε δύο ὑπηρετρίες της καὶ κατέφυγαν στὴν Μ. Ἀσία. Σὲ αὐτὴ τὴν χαράδρα κοντὰ στὸ Μοναστήρι βρισκόνταν ἔνδεκα χρόνια. Ὅταν ἄκουσε τὴν διήγησή τους ὁ Ἡγούμενος τὴν ρώτησε. –Ποῦ βρίσκατε, κυρία μου, τὴν τροφή σας; – Κάθε τόσο, τὰ ὄρνεα μᾶς φέρνουν διάφορους καρπούς, ὄχι μόνο ὄσους χρειάζομαστε, ἀλλὰ περισσότερους

ἀπὸ τις ἀνάγκες μας, ἀπάντησε ἐκείνη. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἴμαστε γυμνές, μᾶς προφυλάσσει καὶ μᾶς ζεσταίνει μὲ τὴν χάρη Του ὁ Κύριος, γιὰ νὰ μὴ νοιώθουμε κρύο τὸν χειμῶνα, οὔτε πολλὴ ζέση τὸ καλοκαίρι, καὶ ζοῦμε ἐδῶ σὰν μέσα στὸν Παράδεισο καὶ μετέχουμε στὴν τρυφή του καὶ ἀκατάπαντα μὲ ὕμνους δοξάζουμε τὸ Πανάγιο Ὄνομα τῆς Ὑπερουσίας καὶ Παναγίας Τριάδος, δηλαδὴ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν τὰ ἄκουσε αὐτὰ ὁ Ἡγούμενος ἔστειλε ἕναν μοναχὸ στὸ μοναστήρι νὰ φέρει τὸν ἱερέα. Ἐκεῖνος, τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία καὶ οἱ τρεῖς γυναῖκες κοινώνησαν τὰ ἄχραντα μυστήρια καὶ γευμάτισαν μαζὶ μὲ τοὺς μοναχοὺς, μὲ φαγητὰ ποὺ ἔφεραν οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τὸ μοναστήρι. Ἔστερα, ἡ μακαρία εἶπε στὸν Ἡγούμενο. –Πάτερ μου, παρακαλῶ τὴν ἀγιωσύνη σου, νὰ μείνετε ἐδῶ τρεῖς ἡμέρες. Τὴν ἐπόμε-

νη μέρα, τὰ χαράματα, ἀφοῦ σηκώθηκε ἡ μακαρία ἐκείνη ψυχὴ καὶ ὕψωσε τὰ χέρια της πρὸς τὸν οὐρανὸ, ἀπεδήμησε πρὸς τὸν Κύριο καὶ μὲ δάκρυα καὶ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους τὴν κήδεψαν καὶ τὴν ἔθαψαν. Τὴν ἐπαύριο ἀπεδήμησε πρὸς τὸν Κύριο ἡ μία σύντροφός της καὶ τὴν τρίτη ἡμέρα ἀπεδήμησε καὶ ἡ ἄλλη. Οἱ μοναχοὶ καὶ ὁ διοικητὴς ἀπόρησαν γι' αὐτὰ τὰ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα καὶ ἐδόξασαν τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας.

ΠΟΙΟΥΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Οἱ Ἑλληνες ἐμπιστεύονται περισσότερο τὴς Ἐνοπλῆς Δυνάμεις (89%) συμφώνως πρὸς τὴν ἐτήσια ἔρευνα τῆς Public Issue. Στὸν ἀντίποδα εἶναι τὰ κόμματα (12%). Οἱ Μ.Κ.Ο. (13%), ἡ τηλεόρασις (22%), οἱ ἐφημερίδες (24%), οἱ τράπεζες (28%) καὶ ἡ Βουλὴ (30%).

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ

Εἶδαμε στὰ Μέσα Ἐνημερώσεως δεκαπεντάχρονα ἀγόρια καὶ κορίτσια, μαθητὲς Γυμνασίου καὶ Λυκείου νὰ διαδηλώνουν μὲ καλὸ πάθος γιὰ τὴν Μακεδονία μας καὶ νὰ ἐπιδίδουν ψηφίσματα (ὅπως π.χ. στὸν Δήμαρχο Πτολεμαΐδος στὶς 23-11-2018, ὅπου λένε «μᾶς πονάει ἡ οικονομικὴ κρίση, ἀλλὰ πιὸ πολὺ μᾶς πονάει ἡ προδοσία τῆς Μακεδονίας

μας». Αυτή είναι η πραγματική Έλ-
λάδα. Μπράβο στα νιάτα μας.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ

Στην πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει «βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν» (Φίλ. γ', 2). Ποιοὶ εἶναι αὐτοί; Εἶναι οἱ αἰρετικοί. Πῶς τοὺς χαρακτηρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος; Σκύλους ἀκάθαρτους καὶ βέβηλους, κακοὺς ἐργάτες, πὸν ἀντὶ νὰ οἰκοδομοῦν γκρεμίζουσιν. Στὰ θαύματα τοῦ Ὁσίου Παταπίου διαβάζουμε τὸ ἔξις. Ὁ κύριος Γ.Ζ. ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔκανε χρόνια μετανάστης στὴν Γερμανία. Ἐκεῖ νυμφεύθηκε μίᾳ Γερμανίδα παπικῆ στὴν ὁμολογία. Ἔκανε ὀρθόδοξο γάμο, ἀλλὰ ἡ γυναίκα του δὲν δέχθηκε νὰ ἀσπασθῆ τὴν Ὁρθοδοξία, παρ' ὅτι τὰ παιδιά τους τὰ βάπτισαν Ὁρθόδοξα. Μετὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν Ἑλλάδα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1985 πῆγαν γιὰ παραθερισμὸ στὸ Λουτράκι. Κάποια μέρα ἐπισκέφθηκαν τὸ μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Παταπίου. Πρῶτος μπῆκε καὶ προσκύνησε τὸ ἱερὸ Λεῖψανο ὁ σύζυγος καὶ μετὰ τὸν ἀκολούθησε ἡ γυναίκα του. Ἐνῶ ὅμως, ἐπιχειροῦσε νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἅγιο βρέθηκε λιποθύμη στὸ ἔδαφος. Ἐτρεξαν τότε πολλοὶ νὰ τὴν σηκώσουν καὶ τὴν ὠδήγησαν ἔξω, ὅπου καὶ τὴν συνέφεραν. Μετὰ τὴν ἐρώτησαν τί συνέβη καὶ λιποθύμησε. Ἐκείνη ἀπάντησε -Καλά, δὲν εἶδατε, δὲν ἀκούσατε; Ὁ Ἅγιος μὲ ἔσπρωξε καὶ μοῦ εἶπε: «Πῶς ἐσύ, μία αἰρετικὴ, μὲ πλησιάζεις;». Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή, μόνη της ζήτησε καὶ βαπτίστηκε Ὁρθόδοξη. Ὁ Ἅγιος τὴν εἶχε σώσει. Μόνο μέσα στὴν Ὁρθοδοξία κανεὶς σώζεται.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ, ΔΗΘΕΝ, Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ '21!

Δεν είμαστε σεισμογενής χώρα.
Τα κόκκαλα των
προγόνων μας είναι που τρίζουν

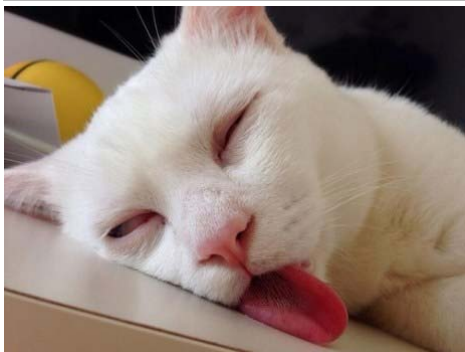

Ο ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ εἶναι βα-
σικὸ στοιχεῖο τῆς ἀριστερῆς ιδεολο-
γίας. Κατὰ καιροὺς βγαίνουν ὀρι-
σμένα «μπουμπούκια» τοῦ χώρου
καὶ προσπαθοῦν νὰ καταρρίψουν
κάθε ἴχνος ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησί-
ας. Αὐτὴ τὴ φορὰ «μίλησε» ὁ βου-
λευτὴς Γρηγόριος Ψαριανός, ὁ ὁποῖ-
ος χαρακτηρίσε τὴν ἐπανάσταση
τοῦ '21 ... παραμῦθι. Ὁ ἀνιστόρητος
καὶ ἐθνομηδενιστὴς πολιτικὸς μέρ-
δεψε τὴν ὀλέθρια δράση τῶν ὁμοί-
ων του πολιτικῶν, μὲ τὸ θυσιαστικὸ
ἀγῶνα τῶν χιλιάδων ἀγνῶν ἀγωνι-
στῶν τοὺς ὁποίους ἀπαξιώνει. Αὐτὴ
εἶναι ἡ Ἀριστερά, τὴν ὁποία ἀνεβά-
σαμε νὰ μᾶς κυβερνήσει! Ἄς προσέ-
χαμε.

Ο ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΜΕΓΑΡΕΑΣ (6ος αἰῶνας π.Χ.)

«Ἀπὸ ἀγαθοὺς μπορεῖς νὰ
διδασχεῖς ἀγαθὰ – ἀν ὅμως
συναναστραφεῖς μὲ τοὺς κακοὺς,
θὰ χάσεις καὶ τὸ μυαλὸ ποὺ ἔχεις»

ΑΦΩΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ

«Μία γάτα μπήκε στο εργαστήριο ένδως σιδηρουργοῦ καὶ ἄρχισε νὰ γλείφει μία λίμα. Ἡ γλῶσσα της ὁμως τριφτήκε κι' ἄρχισε νὰ τρέχει πολὺ αἷμα. Αὐτὴ εὐχαριστιόταν, νομίζοντας ὅτι κάτι βγαίνει ἀπὸ τὸ σίδηρο, ὥσπου ἔχασε τὴ γλῶσσα της» (Αἰσώπου μῦθοι). Μπήκε καὶ ἡ πατριίδα μας -ἡ γάτα- κάποτε στὸ ἐργαστήριο τῆς Εὐρώπης, μὲ τὰ σίδηρα, τὰ σφυριὰ καὶ τὰ ἀμόνια, στὸ ἐργοτάξιο τῆς ἀνθρώπινης ἀλαζονείας. Τῆς πέταξαν μία λίμα -προγράμματα, ἐπιδοτήσεις καὶ δάνεια- καὶ ἄρχισε νὰ τὴν γλείφει. Καὶ ἐτέρεπετο, ἠδονιζόταν. Νόμιζε ὅτι ἦταν ἀλλότρια, ξένα, πλούσια περισσεύματα τῶν Φραγκογερμανῶν. Ἔπινε ὁμως τὸ αἷμα της, τὸ αἷμα τῶν ἀγέννητων, τὸ αἷμα τῶν νεκρῶν. Ἐμεινε ἄλλαη, ἀναξιοπρεπής, ἄλογη καὶ παράλογη. Βρυχῶνται οἱ Τοῦρκοι, ἀπειλοῦν, χλευάζουν, προσβάλλουν, συκοφαντοῦν, διεκδικοῦν, ἀπὸ τὸν ἀνώτατο ἠγέτη τους. Τί ἀπαντοῦν οἱ δικοὶ μας; Τίποτε. Ἀφωνότεροι τῶν ἰχθύων καὶ ἀπραγέστεροι τῶν βατράχων. Σκότωσαν, ἀνανδρα, οἱ Ἀλβανοὶ τὸ «γαλανόλευκο παιδί» τῆς Βορείου Ἡπείρου (ὅπως κάποτε στὴν Κύπρο τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸ Σολωμό). Τί ἀπαντοῦν οἱ ἡμέτεροι; Τίποτε. «τὸ χωριὸ καίγεται καὶ ἡ γριὰ

λαμπροχτενίζεται» ὅπως γράφει ὁ Μακρουγιάννης.

ΑΝΑΤΙΝΑΞΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Γιὰ ἄλλη μία φορὰ ἡ τουρκικὴ βαρβαρότητα κατὰ τῆς θρησκευτικῆς Ἑλληνορθόδοξης κληρονομιάς στὴν Μικρὰ Ἀσία ἔρχεται στὴν ἐπικαιρότητα. Ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ ἴδια τουρκικὴ ἐφημερίδα *Hurriyet*, ἀσυνειδήτοι, προφανῶς φανατικοὶ ἰσλαμιστές, εἰσέβαλαν στὶς λαξευτὲς ἐκκλησίες στὴν κοιλάδα τῆς Φρυγίας στὴν κεντρικὴ Μικρὰ Ἀσία στὴν περιοχὴ τοῦ *Akhisar* καὶ πέταξαν δυναμίτη, σὲ μία ἱστορικὴ ἐκκλησία 1000 ἐτῶν, μὲ πολὺτιμες ἀγιογραφίες τῆς ἐποχῆς. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ μὲ τὶς λαξευτὲς ἐκκλησίες μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὴν Καππαδοκία καὶ ἔχει μεγάλη ἱστορικὴ ἀξία γιὰ τὴν παρουσία τῶν Ἑλληνορθόδοξων στὴν περιοχὴ, ὅπου πρὶν ἀπὸ 1000 περίπου χρόνια εἶχε ἀκμάσει ὁ μοναχισμὸς μὲ μοναδικὰ δείγματα λαξευτῶν ναῶν. (Ν. Χειλαδάκης, Δημοσιογράφος-Συγγραφέας-Τουρκολόγος)

ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΙΑ ΤΕΜΕΝΗ

Ξεκινᾷ ἡ ἀποκατάσταση τοῦ τεμένους Βαγιαζήτ στὸ Διδυμότειχο μὲ 34 ἑκατομμύρια εὐρὼ ἀπὸ τὸ ΕΣΠΑ τῆς Περιφέρειας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Στὴν Ἑλλάδα τῶν Μνημονίων, τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ τῆς γενικότερης οἰκονομικῆς ἀνέχειας τῶν Ἑλλήνων, λεφτὰ ὑπάρχουν τελικὰ ἔστω καὶ μέσω ΕΣΠΑ, ὄχι γιὰ τὸν Ἑλληνα, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τεμενῶν, μὲ τὸ πρόσημα τὴν ἀνάδειξη πολιτισμικῆς κληρονομιάς. Ἀπὸ πότε στὴν Ἑλληνορθόδοξη Ἑλλάδα ἐνισχύονται τζαμιά,

θεμελιώνοντας τὸ ἰσλαμικὸ τόξο, τὸ ὁποῖο παρεπιπτόντως εἶναι ἔτοιμο νὰ κατασπαράξει τὴν πατρίδα μας, στερώνοντας αὐτὰ τὰ χρήματα στὴν πὶδ εὐαίσθητη περιοχὴ τῆς Ἑλλάδας, ἀπὸ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἀνάπτυξης, εἴτε σὲ ἐπιχειρηματικὸ πλαίσιο, εἴτε σὲ ἀνάδειξη καθαρὰ Ἑλληνοχριστιανικῆς κληρονομιάς. Ὁ καθέννας ἄς βγάλει τὰ συμπεράσματά του.

**Ο ΗΡΩΑΣ!!! ΠΟΥ ΘΥΣΙΑΣΕ ΓΥ-
ΝΑΙΚΑ, ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ,
ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ,
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ 1822
(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 2^η σελίδα)**

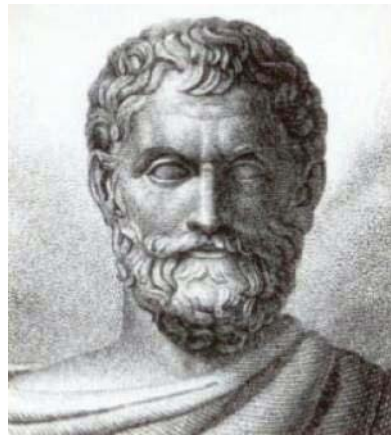

Τὸ Προσκύνημα τῆς Παναγίας Ἐλεούσας στὸ φαράγγι τῆς Κλεισοῦρας Αἰτωλίας, ὅπου ἀσκήτησε ὁ ἥρωας Γιάννης Γούναρης

... ἀπὸ τὶς Ἑλληνικὲς ἐπιθέσεις ἀλλὰ καὶ τὰ φουσκωμένα νερὰ τοῦ Ἄχελώου ποῦ προσπαθοῦν νὰ διαβοῦν. **Τὸ Μεσολόγγι σώζεται καὶ ἔτσι σώζεται καὶ ἡ ἐπανάσταση.** Δυστυχῶς, ὁ πληροφοριοδότης ποῦ ἔσωσε τὸ Μεσολόγγι, ὁ ἥρωϊκὸς Γιάννης Γούναρης, δὲν ἔσωσε τοὺς δικούς του ἀνθρώπους. Οἱ Τοῦρκοι ἐκτέλεσαν τοὺς γονεῖς, τὴ γυναῖκα, τὰ παιδιά του καὶ ἀρκετοὺς συγγενεῖς του. Τότε ὁ Γούναρης, γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴ μανία τοῦ ἀφέντη του, ἔφυγε. Ἔγινε καλόγερος στὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Ἐλεούσας, ἔξω ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. Ἔδινε νερὸ στοὺς διαβάτες

καὶ τὸν ἔλεουσαν, ὥσπου πέθανε. Νὰ γιατί αὐτὴ ἡ πατρίδα δὲν ἐλευθερώθηκε τυχαία. Κανεὶς δὲν δικαιούται νὰ ἀγνοεῖ κι' οὔτε νὰ ἀποκρύπτει τὸν παράγοντα ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος καὶ σφραγίζει τελικὰ τὶς ἐξελίξεις τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι. Αἰωνία σου ἡ μνήμη πατριώτη Ἰωάννη Γούναρη. Ἡ πατρίδα δὲν θὰ ξεχάσει ποτὲ τὸ βαρύτιμο δῶρο σου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος

Τὸ πρῶτο πανεπιστήμιο ποῦ ἰδρύθηκε στὴν οἰκουμένη εἶναι τὸ Ἑλληνικὸ Πανεπιστήμιο τῆς Μιλήτου, ποῦ ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Θαλῆ τὸν Μιλήσιο. Ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ ἀπὸ μεταγενέστερους συγγραφεῖς, γνωρίζουμε ὅτι στὸ ἐν λόγω πανεπιστήμιο φοιτοῦσαν δεκάδες σπουδαστὲς ὅπου ἐκτὸς ἀπὸ τὴν διδασκαλία φιλοσοφικῶν θεμάτων, ἡ ἀστρολογία καὶ οἱ μετεωρολογικὲς ἔρευνες συγκαταλέγονταν στὰ γνωστικὰ ἀντικείμενα τοῦ Θαλῆ, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ πρῶτος μετεωρολόγος τοῦ κόσμου καὶ ὁ πρῶτος φυσικός, ἀφοῦ αὐτὸς ἀνακάλυψε τὸν μαγνητισμὸ καὶ τὸν ἠλεκτρισμὸ. Μετὰ τὸν Θαλῆ

τή διεύθυνση του πανεπιστημίου της Μιλήτου ανέλαβε ο αντίξιος μαθητής του, επίσης Μιλήσιος, φιλόσοφος Αναξίμανδρος (610-545 π.Χ.), ο οποίος ήταν ο πρώτος που επινόησε την κατασκευή ήλιακών ρολογιών (μετά το ήλιακό ημερολόγιο των Μινωιτών), ο πρώτος που κατασκεύασε γεωγραφικό χάρτη τον οποίο στην συνέχεια βελτίωσε ο επίσης Μιλήσιος Έκαταίος. Όποιος δέν γνωρίζει την ιστορία του δέν έχει, όχι άπλως μέλλον, αλλά δέν έχει, ούτε λόγους ύπαρξης στο παρόν.

ΑΧ ΕΛΛΗΝΑ!!!

Στο Τελωνείο Κήπων, σύνορα με την Τουρκία, παραμονή, πρώτη και δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων πέρασαν 1.000 αυτοκίνητα την ημέρα για για πάνε για ψώνια στην Τουρκία. Οί ουρές ήταν στο άπρωχώρητο... (Ιστολόγιο Κατάλυξ, 29-12-2018).

BOMBA ΣΤΟ ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Με άφορμή την έκρηξη βόμβας στο Κολωνάκι, σοκάρουν τα επίσημα στοιχεία για τις επιθέσεις σε χώρους θρησκευτικής σημασίας στην Ελλάδα. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία άφο-

ρουν 525 περιστατικά, άρκετά άπό τα όποία φέρουν χαρακτηριστικά θρησκευτικής μισαλλοδοξίας. Που την καάντησαν την Έλλάδα μας.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΟΥΝ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ

Άλλοιώνει το έκλογικό σώμα ή κυβέρνηση με μαζικές έλληνοποιήσεις περίπου 300.000 ψηφοφόρων -σε πρώτη φάση τουλάχιστον- που άντιστοιχούν στο 4% του έκλογικού σώματος. Μειώνεται το παράβολο για πολιτογράφηση άπό 700 σε 500 ευρώ. Όμογενοποιούνται για πρώτη φορά οί άρμόδιες ύπηρεσίες άπόδοσης ίθαγένειας, με άποτέλεσμα ο χρόνος έξέτασης να μειώνεται κατά έναμιση έτος.

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

*Ό τεχθείς Βασιλεύς
να χαρίζει φωτισμό
δύναμη, εύλογία
μαζί δε και ένα χαρούμενο
και έλπιδοφόρο 2019*

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ,
ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ**
καί προσκύνησις Τεμαχίου
Άγίου Λειψάνου των Άγίων
Κάθε Τετάρτη στις 5.00 μ.μ.

**ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε ημέρα άνοικτά
9.00 - 1.00 πρωι άνοικτά
1.00 - 4.00 Μεσημέρι κλειστά
4.00 - 5.30 άπόγευμα άνοικτά

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαίο Ένημερωτικό Φυλλάδιο
Ίδιοκτήτης: Άδελφότης Όρθοδόξου Ίεραποστολής «Ό Άγιος Ραφαήλ»
Έδρα: Άνω Σούλι Μαραθώνος, Ίστοσελίδα: www.agiosrafael.gr
Έκδότης-Δ/ντής: Άρχιμ. Ραφαήλ Άλιπταρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,
E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Έπιστολές και έμβάσματα άποστέλλονται εις
Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθώνα.